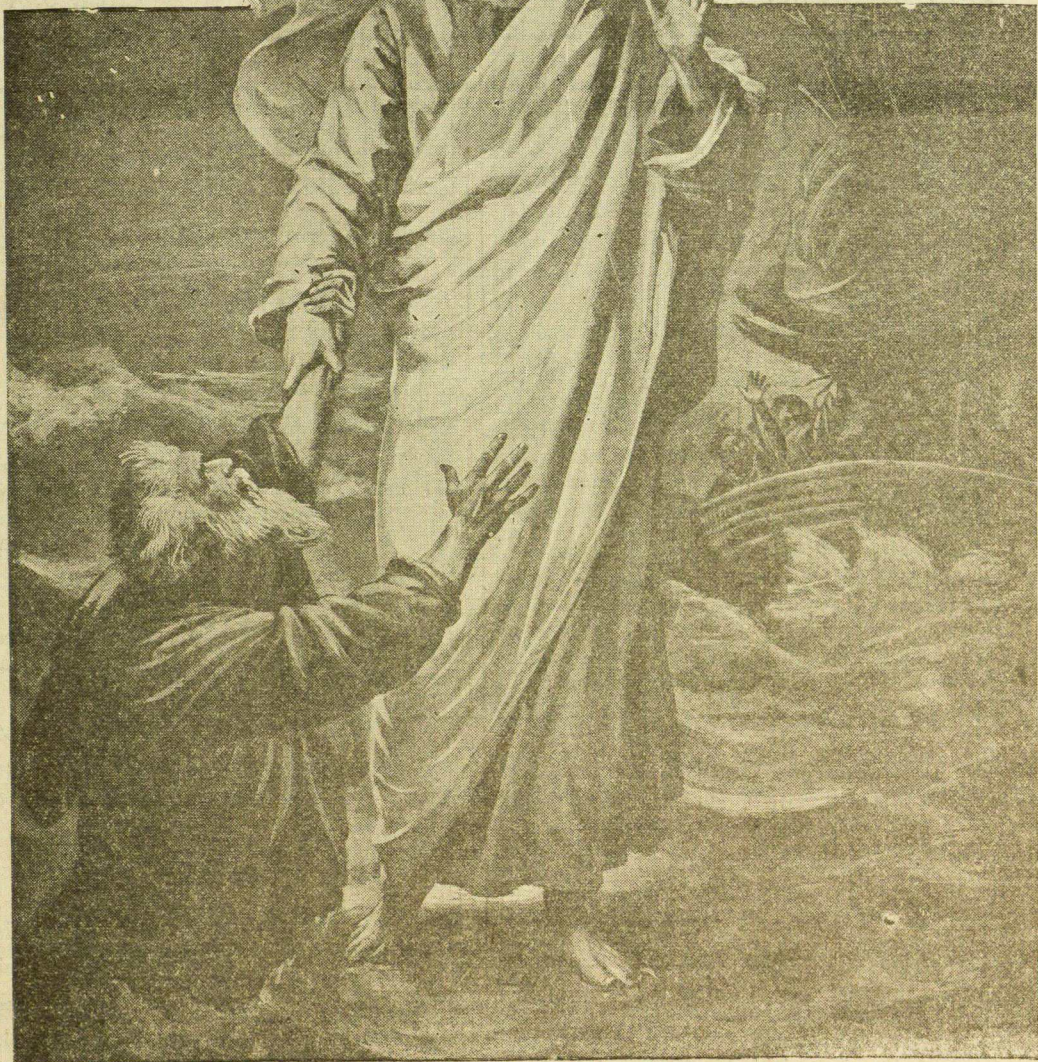

LAIVAS

No. 48. Metai VI

Lapkr. (Nov.) 27, '26

БССР вєст.
respублїкнє
бїблїотєкє

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

I. ADVENTO SEKMADIENIS.

E v a n g e l i j a .

LUKO 21, 25-33.

ANUO metu Jėzus kalbėjo savo mokyti-
niams: Bus ženklų ant saulės, mėnulio
ir žvaigždžių, o ant žemės didis išgąstis
tarp tautų dėliai smarkaus jūros ir ban-
gų užimo; žmonės džiūs iš baimės, be-
laukdami to, kas turi užėiti ant viso
pasaulio; nes dangaus galybės bus pa-
judintos. Tuomet jie išvys žmogaus Sunų, ateinan-
tį debesyje su didžia galybe ir didenybe. Tiems
gi dalykams pradėjus pildytis, pažvelgkite ir pa-
kelkite savo galvas, nes jūsų atpirkimas artinasi.
Jis pasakė jiems prilyginimą: Veizdėkite į figų
medį ir į visus medžius: kuomet jie jau duoda iš
savęs vaisių, jūs žinote arti esant vasarą. Taigi,
pamatę visa tai įvykstant, taipogi jūs žinokite, kad

L e k c i j a .

ROM. 13, 11-14.

BROLIAI: jau mums metas keltis iš mie-
go; nes dabar musų išganymas arčiau,
kaip kuomet įtikėjome. Naktis praėjo,
diena gi prisiartinio. Todėl meskime ša-
lin tamsybės darbus ir apsilvilkime švie-
sos šarvais! Kaip dieną, elgkimės pa-
doriai, nepasiduodami apsirijimams ir
girtuokliavimams, paleistuvavimui ir begėdystei,
barniui ir pavydai, bet asivilkite Viešpačių Jėzu-
mi Kristumi.

Dievo karalystė arti. Ištikrųjų sakau jums, ne-
praeis šita giminė, iki visa tai įvyks. Dangus ir
žemė praeis, mano gi žodžiai nepraeis.

ABISINIJA. — Visos šalies ne tiktai kata-
likai reiškia didelio džiaugsmo, kuomet jų tau-
tietis kun. Gebre, kankinys už tikėjimą, liko
šv. Tėvo išpažintas palaimintu. Kun. Gebre
yra žinomas kaip gilus mokslininkas, daktaras.
Jisai gimė 1791 metais Goggiam krašte. Dar
jaunas budamas buvo žinomas savo aukštu
mokslo ir todėl turėjo daugelį pasekėjų. Tu-
omet jisai dar buvo klaidatikiu monofozitu.
Ieškodamas giliaus tikėjimo pažinimo, jisai nu-

vyko į Jeruzalę, Justinu de Jacobis. Atvykęs
Romon, jaunas Gerbe dideliai nustebio Kata-
likų Bažnyčios padėtimi; jos mokslo šventumu
ir gyvais šventybės pavyzdžiais. Priėmęs kata-
likų tikėjimą, jisai stengėsi lenkti savo krašto
žmones į vienybę su Katalikų Bažnyčia, bet
jam užkirto kelią įtekmingi klaidatikiai. Vė-
liau jisai buvo įskustas valdžiai, apkaltintas
ir visus metus kankintas kalėjimuose iki pa-
galiau jam buvo atimta gyvybė.

Amerikos Lietuvių Jaunimas ir jo Lietuviškumas

e) Kur lietuvių jaunimas privalo ieškoti pasilinksminimo?

Su kuo bendraujama, tokiu pat liekama. Tas atsitinka irgi su mūsų jaunu, kurs bendraudamas su svetimtaučiais, ieškodamas kitatautiškų draugijų virsta paskiau svetimas lietuvybei, ištautėja. Net susipratęs jaunimas kartais traukia prie svetimtaučių. Ir ką tuo atveju reiškia jų tautiškumas žodžiuose, jei jo nėra darbuose? Jaunimas tikrai tautiškas, visai neneigdamas kitataučių draugysčių, visuomet noriai glausis ir spiesis prie savo draugijų, kalbės lietuviškai, dainuos savo dainas, skaitys lietuviškas knygas bei laikraščius ir jų nemėtys į kumpus.

Šioje gadynėje viso pasaulio jaunimas turi savo klubus, sporto ratelius, pasilinksminimo sales—žaidžia, linksminasi ir lavinasi. Tas apsireiškimas yra girtinas. Vienok be galo būtų liudna, jei lietuvių jaunimas to viso nebeturėtų; tas reikštų mūsų jaunimo atsilikimą ir jo dvasinę ubagystę. Lavinimas taip dvasinių, taip fizinių jėgų yra ne tiktai naudinga, bet ir patriotingu dalyku. Priedermė mūsų jaunimo mankštinti savo kuną, lavinti būdą, prisilaikyti drausmės. Jei kunas bus lėpinamas, bet ne mankštinamas, tai ir dvasia bus tam kunui panaši: svyruojanti, mieguista, tingi. Ten, kur reikės vikrumo, greitumo, valios pasiryžimo, jaunimas, nepripratęs prie drausmės bei neišlavinto budo, bus bejėgiu.

Patriotingas jaunimas privalo pasiruošti gyvenimui taip, kad flėvynė iš jo pasinaudotų. O kam reikalingas ir naudingas bus lėpšis? Virš to sveikata vienos kartos yra patikrinimu sveikatos sekančios. Štiprus raumenys, tvirtas budas dabartinio jaunimo yra paveldėjama turta sekančio. Tačiau negalime pamiršti,

kad tas kuno lavinimas nėra vien tik pramogos bei asmeninės naudos reikalas, tai yra irgi lietuvių visuomenės reikalas, tai "politinė jaunimo priedermė", tat lietuviškas jaunimas, besilavindamas tuose visuose dalykuose, privalo savo lavinimus bei pramogas lietuviška dvasia pažymėti. To gi jokiū būdu nepasieks neturėdamas savųjų vietų, savųjų klubų, lankydamas svetimtaučių sales bei klubus, kur skamba svetima kalba, kur pučia svetima dvasia. Reiškia, matome aiškų reikalą turėti savo klubus, svetaines, lietuviškas jaunimo organizacijas, spaudą ir t. t. Kur atras Lietuvos jaunimas sau dvasinę pramogą? Ar airių salėse, ar svetimtaučių draugijose, ar gal anglų kalboje spausdinamuose šlykštaus turinio romansuose? O, ne! Visi tie dalykai yra lietuvių jaunuolio dvasiai svetimi. Lietuvių jaunimui naudingą pramogą ir maistą suteiks tik

Lietuvių Organizacijos,

Lietuviška Daina,

Lietuvių Knygos ir Laikraščiai.

Tuos dalykus privalo atminti visur ir visuomet kiekvienas mūsų vaikas ir mergelė. Nepardavinėkime savo pirmenybės pigiai, kaip kad Ezavas buvo pardavęs savo pirmenybės vietą už bliudą menko valgio.

f) "Foreigners and greenhorns".

Kiekviena kova turi savo rūšies įrankius ir budus. Fizinis karas vartoja lazdas, kumščias, revolverius, patrankas; moralinė kova remiasi daviniais, rodančiais kovotojų tiesas, teisybę, priešo paklydimą, neteisingumą, neišmanymą. Kaip kad fizinėje kovoje be nurodytų priemonių dažnai yra vartojamos dar ir kitokios priemonės k. t. peiliai, kardai, dujos, taip lygiai ir moralinėje kovoje vartojami yra įvairūs skaitlingi būdai, kurių dažniausiai

pasitaikomu yra pašiepimas. Toji priemonė taiko į jautriausią žmogaus pusę, į jo savimeilę; savimeilę apgalėjus—laimėjimas užtikrintas, nes priešas tuomet gėdijasi prisipažinti prie savo įsitikinimų, savo darbais pradeda jus neigti, galop visai jų išsižada. Senovės barbarai panašias priemones vartodavo, kuomet eidavo į mušį; jie nešdavo priešakyje žygiojančios kariuomenės vėliavas su baidyklėmis, tikslu nugąsdinti priešą. Taip irgi šandieną bedieviai, pabaidymui nesusipratusių katalikų, pašiepia jus ir baugina KLERIKALIZMU; lenkai ir rusai Lietuvos patriotus pravardžiuoja "CHAMAIS, MUŽIKAIS" tam, kad privertus lietuvius užmiršti savo kalbą, tautybę, kilmę. Dabar gi čia Amerikoje apjaukę, siauro supratimo amerikoniški fanatikai ir šovinistai pašiepia dorą ir susipratusį Lietuvos jaunimą "foreinierių ar grinorių" vardais tam, kad jis, pasibaisėjęs pravardžiamųjų ir jų vengdamas, greičiau išsigimti, atsižadėdamas lietuviystės, savo kilmės bei paveldėtų tradicijų. Labiau išsilavinęs jaunimas, kulturingesnė jo dalis, tokioms priemonėms nepasiduoda, jų nepaiso, bet kiti, ypatingai silpnabūdžiai, greitai pabunga pašaipos, pravardžiamųjų ir vien tik dėl to, kad koks ten "frentas" jį nepavadintų "foreineriu," iš karto neduoda "amerikoną," slapstosi su savo lietuviyste, o pagaliau visai lieka renegatu, išsigimėliu. Mums visai būtų abejotina, jei toks silpnadušis atkristų nuo Lietuvos kuno, kaip kad atkrita nudžiuvusi šakelė nuo žaliuojančio medelio, bet svarbu tas, kad visi renegatai paskiau persiima savo buvusių brolių neapykanta, kerštu ir lieka savo tautos įtužusiais priešais, stengdamiesi surasti daugiau sau panašių asmenų, kad bent žymiu skaičiumi pateisinti savo negarbingus žygius. Mat pats, piktą dasileidęs, nori kitus prie pikto patraukti, bent tame mano surasti su-

raminimą tautiniam sąžinės balsui. Kiekvienas lietuvis vaikinai ir mergelė privalo, save aukštai pagerbti ir pravardžiamųjų nesibauginti. Silpnabūdžių pavyzdžiai nėra sektini, kad ir milijonai atsirastų silpnabūdžių, tas jų nepateisina; nusistovėjimas ir tvirta valia už vis labiausiai branginama. Keistai ir juokingai atrodytų, jei žvirblis, išperėtas kregždės lizde, pamegdžiotų kregždės, skirtusi nuo žvirblių ir vadintų save kregžde. Lygiai keistai atrodo, kuomet lietuvių tėvų vaikai Amerikoje gimę save laiko "amerikonais." Štai, pažvelgkime į Kanados prancuzus. Jie Amerikoje gyvena keletą amžių, ne tik tai, kad jų jaunimas gimęs Kanadoje, bet ir dabartinio jaunimo tėvai joje gimę, tačiau nesivadina "amerikonais," kaip kad kažkurie mūsų lietuvių save skaito, nors Amerikoje jie dar svetimi, nes dar tikrai "grinoriai." (Tat, lietuvių jaunime, garbingos tautos vainike, parodyk savo susipratimą, tvirtą valią, ir drąsą! Fanatikų pravardžiamųjų bei pašiepimų nebok, silpnadušių pavyzdžio nesek, šovinistų nedorų pastangų nepaisyk!

g) Lietuvių kalba.

Po visą plačią Šiaurinę Ameriką, kur tik lietuviai apsigyvenę, kur jie susispietę prie savo draugijų, visur skamba obalsis: "Saugokime, užlaikykime savo kalbą." Ir ištikrųjų, kolei lietuviai išeiviai brangins lietuvių kalbą, kolei ją vartos, kolei jaunimo lupomis tas tėvų sielos turtas bus saugojamas, tolei dar busime lietuviiais. Gi tuo laiku, kuomet gimtoji kalba pasidarys mums svetima, brolių lietuvių garsai bus nesuprantami — aiškiai daromos pakasynos taip savo asmeniniam, taip savo vaikų ir anukų tautiškumui. Gimtoji kalba tai pagrindas kiekvienos tautybės. Gerai tai supranta mūsų priešai. Todėl lenkai pagrobtoje Vilnijoje uždariinėja lietuvių mokyklas, persekiuoja mūsų spaudą, uja lietuviškai kalbančius ir įvairiais bu-

dais bruka Lietuvos jaunimui lenkų kalbą.

Ar Amerikos lietuvių jaunimas šioje šalyje yra verčiamas išsižadėti savo kalbos, ar jam grėsia nuožnios bausmės už vartojimą tėvų kalbos?

Tuo tarpu kas per nepaisymas! Namie, suėjimuose, net tautiniuose paminėjimuose bei bažnyčioje vartojama svetima kalba. Liudna ateitis mus laukia. Kuomet kas nors doko anglų kalbą ją vartodamas, tuomet sakoma, kad tasai žmogus nėra išauklėtas, yra bemokslis, "grinorius"; o kuomet lietuvių jaunimas, lietuviškai kalbėdamas žodžius doko aršiau lietuviškų žydelių, tuomet dar pasididžiuojama savo nesugebėjimu. O juk aišku, kas svetimą kalbą pasirenka už savąją, tas tuo būdu gimtąją paneigia ir jos išsižada. Tiktai lietuvių kalboje galima nuodugnai pažinti Lietuvos Tautos garbingą praeitį, jos didvyrius kovojusius už laisvę. Svetima kalba uždaro vartus prie tų Tautos turtų, kurie pasiekiami tik vartojant lietuvių kalbą. Ar rūpės mums vargai prispaustų brolių lietuvių okupuotame Vilniaus krašte, kurie tramdomi į supuvusius kalėjimus, mušami ir kankinami už kalbos vartojimą, jei mes ją užmiršime, nebranginsime, jei mes jos visai nemokėsime? Išsižadėdami savo kalbos, mes sutraukiame visus siulus, rišančius mus su Lietuvos Tauta. Tuo tarpu naujus ryšius sunku bus užmegsti, kuomet svetima kalba užvaldys mūsų liežuvį ir mintis.

VI.

Kiekvienam aišku, kad anglų kalbos žinojimas yra mums šioje šalyje gyvenantiems butinas, bet nevalia anglų kalbai teikti pirmenybės, o gimtąją nustumti į užpakalį. Lietuvių Amerikoje gimęs jaunimas dar nėra ant tiek siaurų gabumų, kad nesugebėtų išmokti dviejų kalbų. Atvirksčiai, mes lietuviai esame gabus, atsižymime ypatingu "supratlyvumu",

tas, geras vartojimas vienos svetimos kalbos dar ant tiek neapsunkina mūsų smegenų, kad turėtume iš tos priežasties užmiršti lietuvių kalbą.

Tam jaunimui, kurs užmiršimą lietuvių kalbos skaito "high tone", turiu pasakyti, — savo naiviškume dideliai klysta. Lietuvių kalbos mokinasi svetimtaučiai, kuriems artimesnis yra supratimas "high tone" negu mūsų išsigimėliams. Lietuvių kalba statoma į pirmaeilę vietą grožio žvilgsniu: skambi, harmoninga, turtinga. Jei, tas, svetimtaučiai žinovai lietuvių kalbą pamylė, tai kaip pateisinti tą mūsų jaunimo dalį, kuri lietuvių kalbos gėdijasi?

Lietuvos jaunime, nesigėdyk lietuvių turtingos ir skambios kalbos, bet pamylėk ją ir saugok. Vieton gaišinti laiką "dance-halėse", imk lietuvių kalbos vadovėlių—skaityk lietuvių kalboje parašytas knygas. Skaityk garsiai, lai ausis Tavo pripranta prie harmoningo skambėjimo lietuviškų žodžių, lai širdis gėrėjasi ir pamylė jų grožę. Šalin neprotingas drovėjimas, nepaisykime peiktinos "mados!"

Kareivis, aplėidžias savo draugų eiles ir besiglaudžias po svetima vėliava, pažymimas išdaviko vardu. Visi lietuviai, ypač Lietuvos jaunimas, Tėvynės kareiviai. Kaip pavadinti visus tuos, kurie aplėidžia savo brolių lietuvių eiles ir glaudžiasi po svetima kitataučių vėliava? Lietuvos jaunime, gelbėk Lietuvos vardą nuo pražuvimo—palaikyk savo tėvų kalbą.

ISLANDIJA. — Šitoje šalyje, kuri dabar skaitosi savystove valstybe, katalikai pradeda žymiai gyvuoti ir veikti. Neseniai jie pasistatė katalikišką ligoninę savo sostinėje mieste Reykiavik. Dabar vėl pastatė antrą ligoninę mieste Havnefjord. Pašventimo iškilmėse dalyvavo daugelis garbingų svečių kaip dvasionių, taip ir pasaulionių, jų tarpe danų ambasadorius, prancūzų konsulas ir Islandijos keletas ministrų ir šiaip aukštų valdininkų.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Paprasčiausius Priekaištus Tikėjimui.

Visa tai nuvokti tamsta teprivalai pergyventi savo kudikystės dienas. Maža žmonių, nepatyrusių Dievo meilės linksmybės, toje iškilmingoje ir kilnioje pirmosios Komunijos dienoje... Tamsta tad buvai linksmas... ir kodel? Delto kad buvai skaistus ir nekaltas širdyje, atsidavęs doram gyvenimui; žodžiu, buvai krikščionis.

Buk krikščionis ir vėl busi laimingas. Tamstos kudikystės Dievas nėra persimainęs kaip tamsta. Jis tamstą myli ir laukia paklydėlio sunaus, grįžtančio į savo tėviškę. Nebijok Jo. Jis yra malonus Išganytojas grįžtančiajam nusidėjėliui, Jis yra jų prieglauda. "Niekومت", Jis mums kalba "aš neatmesiu to, kurs eis prie manęs".

Užsidėk tą malonų ir lengvą krikščioniškojo gyvenimo jungą ir sau rasi proto ramybę, tikrąjį džiaugsmą šiame pasaulyje ir po savo mirties amžinąją laimę danguje.

Aš nėsu vertas eiti prie Sakramentų. Mes neprivalome niekinti šventus daiktus.

ATSAKYMAS. Ne, bet mes turime jais nuadotis.

Šalia šventvagystės didžiausis Jėzaus Kristaus paniekinimas švenčiausiame yra — Jo nepriimti.

Esama dviejų rūšių žmonių, kurie privalo eiti prie Sakramentų: dievoti, kurie trokšta tęsti savo gerą gyvenimą toliau, ir nedorieji, kurie pageidauja li-

kti dorais.

Laikytis nuošaliai nuo Sakramentų yra išsižadėti doro gyvenimo. Norėdamas pašildyti vandenį, ar jį meti nuo ugnies? Norėdamas išgyti, ar vengi eiti pas gydytoją ir naudoti vaistus?

Sakramentai yra sergančiajam vaistai. Tad priimk juos ne del to, kad vertas, (nė vienas nėra Dievo vertas), bet kad taptum mažiau nevertas; ne del to, kad esi milžinas-galiunas, bet kad pastiprintum savo silpnybę.

Eik prie Jėzaus Kristaus. Be Jo negali buti išganytas. Eik, ieškok Jo kur Jį galima rasti: išpažintyje, kur Jis apvalys tamstos sielą ir širdies šventyklą; Komunijoje, kur Jis priklauso nuo tamstos ir nebijok. Tik buk palankus ir turėk geros valios. Tamsta nuolat sugrįši iš ten geresnis.

Mano nuodėmės yra baisios. Negalima, kad Dievas man atleistų.

ATSAKYMAS. Negalima? Vargše siela, tamsta nepažįsti Jėzaus širdies!

Ar esi papildęs daugiau nuodėmių už Magdaleną? Jinai buvo visiems žinoma del jos pikto gyvenimo. Magdalena, pikta paleistuvė, kurios visi saugojos kaip dilgėlės, rasit jos vaizdas ar palietimas buvo sutepimas. Ar užmiršai jos gyvenimo istoriją?

Gerasai Jėzus buvo pakviestas pietauti pas Simoną pariziejų. Visi sėdi už stalo pagal žydų paprotį. Įeina moteriškė. Ji puola Išganytojui po kojų ir be

žodžio plauja jas savo ašaromis ir bučiuoja. Pariziejus ją pažįsta — tai Magdalena, paleistuvė. “Jei tas žmogus yra Dievo Sunus”, jis svarsto savyje. “Jis pažįsta, kad ta moteriškė yra paleistuvė”. Jėzus, žinodamas jo mintis, jam sako: “Simonai, aš turiu tau ką sakyti”. — “Mokytojai, sakyk”, jis prašo.” Tulas skolintojas turėjo du skolininku. Vienas jam buvo kaltas 500 skatikų, o kitas 50. Kadangi jiedu neturėjo kuo atsisteisti, jis jiems dvanavojo. Katras gi dviejų myli jį labiau?” — “Be abejonės, — atsakė Simonas “katram daugiau dvanavojo”. “Teisingai sprendi”, atsakė Jėzus. Ir kreipdamasis į vargšę Magdalena, tarė: “Ar matai tą moteriškę? Aš įėjau į tavo namą, tu nedavei vandens mano kojas nuplauti; gi ji yra savo ašaromis nuplovusi mano kojas ir savo plaukais jas nušluoščiusi. Tu mane nepabučiavai. Jinai gi kai įėjo čionai nenustojo bučiuoti mano kojų. Mano galvos nepatepei aliejumi, gi ji yra patepusi mano kojas brangiais tepalais. Todėl, aš sakau, daug nuodėmių jai atleista, kadangi ji yra daug pamylėjusi. Kam gi mažiau atleidžiama, tasai mažiau myli”. Ir nekreipdamas dėmesio į pariziejaus murmėjimus tarė: “Moteriške eik ramybėje ir daugiau nebenusidėk!”

Nejaugi po to tamsta prarandi viltį pas Dievą? Nejaugi išganytojo širdis yra kuomet persimainiusi? Jis laukia tamstos su stebėtina kantrybe. Eik, pulk prie Jo kojų su ašaromis akyse, gailėdamasis už savo nuodėmes. Jos didelės, tiesa, bet Jo gerumas ir gailestin-

gumas dar didesnis. Jis pasakė savo lupomis: “Kas ateis pas mane, aš jo neatmesiu”.

Primink Jam Jo kančias, kurias kentėjo dėl mūsų. Jo Betliejaus kutelę, Jo neturtą, Jo plakimą, Jo kryžių, Jo mirtį. Primink Jam Jo Motiną, tą malonią Motiną, kurią Jis mums atidavė, kad Ji būtų mūsų Užtarėja, Prieglauda ir Viltis.

Tad su gailesiu širdyje, eik ir surask atleidimo tarną — teisėją, kurs rodo gailestingumą, nuodėmklausį. Melsk jo pasigailėjimo ir pagalbos. Jis tamstai tai suteiks ir nebijok, nes Dievas nori, kad tai būtų duodama nusidėjėliui. Tad išgirsi tuos galingus amžinojo gyvenimo žodžius, kurie sugrąžino Magdalenai gyvenimą ir kurie iš Magdalenos paleistuvės padarė stebėtiną šventąją Mariją Magdalena. Tavo nuodėmės atleistos tau: eik ir daugiau nebenusidėk!

Jaunystė greitai praeina.

ATSAKYMAS. Taip prabėga. Kur? Paikystėse? Nuodėmėse? Pražudant savo sielą, garbę, sveikatą, pinigus? Darrant ką Dievas draudžia? Keista dorybė, be abejo. Aš norėčiau sužinoti iš kokios evangelijos tai imta.

Taip, jaunystė turi praeiti; ji turi praeiti kaip visas gyvenimas doros darbuose, pikto vengime ir pareigų pildyme.

Vienatinis skirtumas tarp jaunystės ir senatvės yra tame, kad jaunystė turi daugiau jėgų ir energijos, ir tat gali daugiau gero padaryti su didesniu uolumu, karštumu ir pasišventimu.

(Bus daugiau).

Ž I E D E L I A I

Apsilankymas Liurde.

Nuo daug metų labai geidžiau ap-
lankyti Liurdą. Juk tiek girdėjau ir skai-
čiau apie tą stebuklingą vietą, kurioje
Švenčiausia Marija įkurė savo ypatingų
malonių sostą. Asmeniškai norėjau
patirti ir pergyventi gilių tikybinių suju-
dimų valandas. Bet taip viskas susidėjo,
kad negalėjau išpildyti to, ko širdis tro-
ško. Tai nebuvo laiko ar pinigų, arba
nei vieno, nei kito.

Bet štai dabar, grįždamas iš Ame-
rikos, apsistoju prancuzų žemėje ir
pasirįžau sau, padėkodamas Dievo Mo-
tinai už laimingą kelionę, nuvykti prie
jos kojų sosto į Liurdą. Kas žino, pa-
mąščiau sau, ar busiu kuomet nors vėl
Prancuzijoje; todėl reikia pasinaudoti
proga, gal paskutinė gyvenime. Taip
tad trečią dieną išlipus iš laivo, išva-
žiavau iš Paryžiaus į pietinę Prancuzi-
ją. Liurdas yra, kaip žinoma, pietinėje
Prancuzijoje, čia pat prie Ispanijos ru-
bežių, jau pačiuose Pirenejų kalnuose.

Ne maža kelionė nuo Paryžiaus.
Net persigandau, kuomet išgirdau, kad
greituoju traukiniu reikės važiuoti nuo
vakaro 7 valandos iki rytojaus 8 val.
Bet ką padarysi. Juk važiuoju, kaip pa-
maldus keleivis ir atgailautojas, todėl
reikia prisiminti bent kiek vargo ir ap-
simarinimo. Anksti rytą pravažiavome
per miestą Bordaui, kuris yra pragar-
sėjęs vynuogių daržais, duodančiais gerą
raudoną vyną. Toliau įvažiavome į
kalnuotą kraštą. Traukinys iš vieno

tarpkalnio į kitą dumia, laikydamasis
suktos upės.

Kas tai per upė? Jos vardas jungia
mus su vieta į kurią keliaujame. Tai
Gave, kuri yra žinoma iš istorijos anos
vargingos, ligustos mergaitės. Ji atei-
davo į miškelį prie šios upės pasirinkti
malkų. Vieną kartą jai atėjus su kito-
mis mergaitėmis į tą vietą, pamatė po
kitai pusei šios upės Massabelių kalnų
urve aną gražią, spindančią dangaus
rubuose, perjuostą mėlynu kaspiniu su
rožėmis ant kojų moteriškę, kuri pa-
klausus mergaitei, kas ji tokia, atsakė:
“Aš esmi Nekaltas Prasadėjimas”! Šios
upės Gave vardas amžinai pasiliko su-
rištas su vardu Bernadetos Subiriutės.

Artinamės prie tikslo. Tad, iš tie-
sų, esu Liurde. Išsipildė mano troški-
mas, Esu dideliame tikibiniame dvasios
pakėlime su troškimu viską tēmyti, ką
galėsiu pamatyti. Traukinys eina pro
šalį tos stebuklingos vietos. Iš vagonų
langų matome urvą, o jame daug de-
gančių žvakių ir didelę žmonių minią.
Jau ir stotis. Čia daug stovi vežimėlių,
laukiančių atvežant lignonius. Prie veži-
mėlių stovi nešėjai (brankardjerai), ku-
rie iš dievotumo pasišventė nuvežimui
ir parvežimui lignonų ir jų tarpe yra vy-
rų su augštu mokslu, turtingų ir įtek-
mingų žmonių. Musų traukiniu atvyko
rodos, du tiktai lignoniu, kuriuodu tuo-
jau tie nešėjai paėmė į savo globą.
Judėjimas mieste didelis, nes pribuvo

daug keleivių, tarp kurių buvo anglų iš Londono apie pustrečio tukstančio žmonių. Kuo arčiau bazilikos, tuo judėjimas didesnis.

Norime atlaikyti šv. Mišias. Žinoma, kiekvienas norėtų stebuklingame urve. Bet tam reikėtų ilgai laukti. Nuo 5 val. ryto iki 9 val. altorius užimtas keliomis dienomis; o po 9 val. Mišių urve nelaikoma, kad žmonės liuosiau galėtų per jį pereiti. Vienam vyskupui, kai po iš malonės daleista prieš 5 val. atlaikyti šv. Mišias urve, o mums paprastiems mirtingiems gana yra, kad prie kokio nors altoriaus galime prieiti.

Neaprašinėsiu Liurdo, jo istorijos, bazilikų, stebuklingo urvo, ir įstaigų, nes tie dalykai buvo jau daug kartų aprašyti. Bet įspūdžius, naujus įspūdžius galima nuolat rašyti, nes skaitytojuose gali jie sužadinti naujus tikibinius jausmus. Turiu pripažinti, kad niekuomet savo amžiuje nepergyvenau tiek sujudinančių jausmų, kaip Liurde. Ar pamatysime kokį nuostabų stebuklą? Ne, tos malonės neapturėjau. Bet kad sielą sužadinti, būtina nėra reikalo kokio regimo stebuklo, kokio staigaus išgyjimo, kad koksai aklas praregėtų, paralitikas sujudėtų, vėžys nuo veido išnyktų. Turiu, ačiu Dievui, tokį tikėjimą, kad ir be tokio stebuklo, prigimties tvarkoje moku pažinti nepaprastą Dievo malonės veikimą. O tokį Dievo galybės veikimą matai Liurde ant kiekvieno žingsnio.

Jau pati gamta veikia į žmogaus sielą ir sužadina joje tikibinius jausmus. Reikia pripažinti, kad Dievo Motina iš-

rinko sau nuostabiai gražų kampelį savo malonių dalinimui. Esame augštuose Pirinejų kalnuose, kurie kaip rimti baltagalviai seneliai didžiuojasi savo sniegotomis viršūnėmis. "Juos pamatai ant šventų kalnų", giedojo Viešpaties psalmių rašytojas, kaip tai pritaikindamas prie šios Švenč. Marijos Sostinės. Jautė, kad čia Dievo ranka pastatė Marijai šventyklą, kurioje kaip rasa krinta pamaldų malonė ant kiekvienos širdies. Rodos man, kad čia visi maldingi ir kad čia lengva kiekvienam melstis. Štai einu po šv. Mišių prie stebuklingo urvo. Matau iš toli tą stebuklingųjų apsišėkimų vietą, pajuodavusią nuo milijonų žvakių, kurios čia nuolat dega, tukstančius prikabinėtų lazdų, krukų, kuriuos čia paliko tie, kurie, ačiu Dievo Motinos stebuklingai galybei išgijo ir jau jiems jų nebereikėjo. Plati vieta prieš urvą minios žmonių užimta. Vieni vai-toja ir verkia, kiti su pakeltomis kryžiais rankomis balsiai maldauja kokios malonės, kiti patylomis, nesijudindami, bet veizėdami į Švenč. Marijos figurą urve, uoliai meldžiasi.

(Bus daugiau).

JAPONIJA. — Mandžiurijoje mieste Dalny esama daug katalikų. Jie gyvena gana vargingai. Kad padėti Dalny ir Port Arturo katalikams japonų valdžia davė veltui žemės ir net pinigų, kad jie galėtų pasistatyti bažnyčią. Tai taip su katalikais gyventojais elgiai stabmeldžių japonų valdžia.

— Kas daroma Lietuvoje, katalikų šalyje, katalikams gyventojams? kiek dabartinė valdžia palankumo reiškia Katalikų Bažnyčiai, kuriai priklauso 80 nuoš. Lietuvos piliečių?!

Tretininkų Žinios.

Antrojo Tretininkų Kongreso Nutarimai.

Kadangi serafiškojo tėvo šv. Pranciškaus gyvenime ištikimybė Bažnyčiai buvo ryškiausias pažymys, ir kadangi pranciškonai visais laikais, per septynis šimtus metų, didžiavosi savo ištikimybė šv. Sostui, todėl nutarta: kad Tretininkų Santvarka Suvienytose Amerikos Valstybėse, susirinkę savo antrame tautiniame kongrese, pareikštų šv. Tėvui Pijui XI savo pilną ištikimybę.

Kadangi mūsų šv. Tėvas Pijus XI, savo paskutinėje enciklikoje "Rite expiatis" nupiešė gražiausiomis spalvomis serafiškojo Tėvo būdą ir išnaujo atkreipė visų dėmesį į Tretininkų Santvarką, todėl nutarta: kad Tretininkų Santvarka Suvienytose Amerikos Valstybėse susirinkę savo antrame tautiniame kongrese, pareikštų gilios padėkos ir pilniausio noro pildyti šv. Tėvo troškimus.

Kadangi šv. Bažnyčios vyskupai yra šv. Dvasios vadovavimo dalyviais ir turi apaštalinės galios, todėl nutarta: kad Tretininkų Santvarka Suvienytose Amerikos Valstybėse, susirinkę šiame kongrese, pareikštų jiems savo meilės, pagarbos ir klusnumo jausmus.

Kadangi Jo Ekscelencija Vyrniausias Vadovas ir jo visi vietininkai yra tiesioginiai serafiškojo Tėvo įpėdiniai, ir kadangi mes, serafiškosios šeimos nariai, didžiuojamės jų tėviška meile ir rupestingumu, todėl nutarta, kad Tretininkų Santvarka Suvienytose Amerikos Valstybėse, susirinkę savo šitame kongrese, pareikštų jiems savo prisirišimą ir pilną klusumą.

Kadangi Tretininkų Santvarka savo pamatiniu ir vienatiniu tikslu laiko asmens kilimą šventybėje, ir kadangi dvasinis susitelkimas arba rekolekcijos yra viena didžiausių įmonių kilti dvasiniame gyvenime, todėl nutarta: kad brolijos ir pavieniai tretininkai rūpintųsi rekolekcijų klausimu, patys jas lankydami ir prikalbindami kitus laikyti panašius dvasinius lavinimus.

Kadangi mūsų serafiškasis tėvas šv. Pranciškus, "Didžiojo Karaliaus pasiuntinybės nešėjas, skelbė Kristaus karalystę prie kiekvienos progos, todėl nutarta: kad Tretininkų Santvarka Suvienytose Amerikos Valstybėse rūpintųsi praplėsti Kristaus karaliją kaip šitoje šalyje taip ir svetimuose kraštuose malda ir asmeniniu darbu, skelbiant ir mokinant tikėjimo tiesas Kristaus mažutėlius ir tuos, kurie Jo niekuomet nepažino, auklėjant savo šeimoje pašaukimus į kunigus ir į vienuolinį luomą, prisidedant prie išplėtimo tretininkų jaunimo judėjimo.

Kadangi palaidi mandagumo pradai lenkia žmones nustoti kuklumo dorybės, ir kadangi tretininkų pareiga šviesti kitiems savo gražiu pavyzdžiu, todėl nutarta: kad Tretininkų Santvarka Suvienytose Amerikos Valstybėse, susirinkę savo šiame kongrese, rūpintųsi dėvėti ir savo vaikus rėdyti tokiomis drapanomis, kurios neprasižengia prieš krikščioniškąjį padorumą, ir šalintusi nuo tokių asmenų, kurie nekreipia į tai dėmesio ir dėvi katalikams netinkamas jų dorovės dėsniams drapanas.

Kadangi mes didžiuojamės mūsų seserų tretininkų pasišventimu ir džiaugiamės jų dideliu skaičiumi, kartu liudėdami, kad vyrų skaičius nėra tinkamai didelis, nes jie nekreipia dėmesio jau į keleriopą krikščionijos Tėvo žadinimą įsirašyti į "šv. Pranciškaus kariuomenę", todėl nutarta: kad Tretininkų Santvarka Suvienytose Amerikos Valstybėse, savo kongrese susirinkę, plėstų katalikų tarpe tą mintį, kad kuomet daugiausia būtų įkurta atskirų vyrų tretininkų brolija.

Kadangi didžiausia kliūtis tretininkų plėtimosi nepasisekimo yra jų tikslo ir vertės nežinojimas, todėl nutarta: kad tretininkai Suvienytose Amerikos Valstybėse skaitytų, remtų ir platintų tretininkų spaudą.

Kadangi šv. Tėvo Pijaus XI troškimas didesniai tretininkų sėkmingumui negali įvyk-

tį be kunigų paramos ir pirmininkavimo, todėl nutarta: kad Tretininkų Santvarka Suvienytose Amerikos Valstybėse kurtų kuopas išimtinai kunigams ir klerikams.

Kadangi daugelis šioje šalyje įstaigų yra vedamos šv. Pranciškaus sūnų ir dukterų, todėl nutarta: kad Tretininkų Santvarka kreiptųsi į atatinamus viršininkus, kad jų valdomose įstaigose būtų įkurtos tretininkų brolijos.

Kadangi šv. Pranciškaus sunus įvedė krikščionią į Meksikos valstybę ir liejo savo

kraują už jos gyvybę; ir kadangi dabar Bažnyčia Meksikoje yra sunaikinta ir jai atimtos teisės, todėl nutarta: kad Tretininkų Santvarka Amerikos Suvienytose Valstybėse suorganizuotų savo brolijose maldos broliją, kuri rūpintųsi savo gerais darbais išmelsti iš Dievo persekiotojų atsivertimo; ir dar toliau nutarta: kad Tretininkų Santvarka Suvienytose Amerikos Valstybėse, susirinkę šiame savo kongrese, pareikštų savo kenčiantiems broliams giliausią užuojautą.

Katalikų Pasaulys

ISPANIJA. — Šioje šalyje gyvena katalanų tauta, kuriai tenka daug vargo nuo viešpataujančių ispanų. Katalanai pasižymi savo giliu tikėjimu. Labai daug upo sukelta šiomis dienomis katalanų sostinėje Barcelonos mieste, kuris yra vienas didžiausių Ispanijos miestų. Čia katalikai katalanai šventė 50 metų sukakusių savo laikraščio "Correo Catalan". Šitas laikraštis yra vienas seniausių dienraščių visoje Europoje. Anot žymių visuomenės vadų, tasai laikraštis yra ne tikrai katalanų bet ir kitų katalikų tvirtovė, kuris per 50 metų kasdien gynė Katalikų Bažnyčios ir tikėjimo reikalus prieš įvairius priešų antpuolius.

— Ispanijos arkivyskupas išleido į tikinčiuosius laišką, kuriame kreipiama didžiausia dėmesio į katalikiškąjį gyvenimą. Arkivyskupas ragina tikinčiuosius užstoti kelią į tautą besiskverbiančiai stambeldijai. Palaidumas ir nedorybė turi būti prašalinama kaip viešame taip ir privatiname gyvenime. Butinai reikia šalinti nedori judomieji paveikslai, teatrai, raštai ir drapanos. Katalikiškos organizacijos, katalikiškųjų įstaigų viršininkai, mokyklų direktoriai, kunigai, tėvai, bet ypatingai katalikės moterys yra kviečiamos teikti savo paramos, kad toji stambeldijos banga būtų užtvenkta.

Arkivyskupas palygina buvusį ir esamą šeimynos gyvenimą ir nurodo, kad dabartiniai teatro ir spaudos neigiamieji reiškiniai iš pamatų griauja katalikiškąjį šeimynos gyvenimą. Kad išvengti baisių pasekmių ganytojai nurodo tikintiems taisykles, kurias šeimynos savo gyvenime turi palaikyti, jeigu nori išlikti nepaliestos tos stambeldiškos bangos, jeigu nori išlikti savo šeimyniniame gyvenime laimingos ir nesuardytos.

SUV. AMERIKOS VALSTYBĖS. — Katalikiškos mokyklos ir mokinių skaičius auga labai sparčiai. Šiais dviem paskutiniais metais tikrai vien vaikinių aukštos mokyklos priaugo 9,442 daugiau. Reiškia, beveik po 5,000 mokinių kas metas priauga katalikiškose mokyklose. Tai begalinė pažanga. Pirmiau, jeigu mokinių skaičius padidėdavo 16 nuoš., tai budavo skaitoma daug, dabar jau padidėja po 20 nuoš. Pernai visose katalikiškose aukštosiose mokyklose buvo 55,724 mokiniai, užpernai tikrai 46,283. Čia kalbama vien tikrai apie jaunikačius. Ne mažiau gi ir merginų lanko aukštasis mokyklas. Todėl skaičius yra didelis. Viso aukštųjų mokyklų — kolegijų ir universitetų — priklausančių katalikams yra 74. Mokyklos ne visos lygios; vienose yra keletas tukstančių moki-

nių, kitose gi tiktai keletas šimtų. Esama 16 kolegijų, kurios turi daugiau vieno tukstančio mokinių. Skaitlingiausias yra New Yorko Fordham universitetas, turįs 6,017 mokinių, antras — Chicago Loyola — 5,012, Milwaukee Marquette — 4,267, Chicago De Paul — 4,002, South Bend, Indiana Notre Dame — 3,227, St. Louis — 2,649, Omaha, Nebraska Creighton — 2,415, Pittsburgh, Pa. Duquesne — 2,342, Washington, D. C. Georgetown — 2,268, Detroit, Mich. — 1,955, Katalikų Universitetas, Washington, D. C. — 1,612, Brooklyn, N. Y. — šv. Jono kolegija — 1,532, New Orleans, Loyola — 1,523, Boston kolegija — 1,350, Cincinnati, Ohio šv. Ksavero kolegija — 1,200 ir Worcester, Mass. šv. Kryžiaus kolegija — 1,120. Kalbant apie šitų įstaigų nuosavybę, pasirodo, kad minėtos 16 įstaigų vertina savo nuosavybę, ne skaitant namų, tiktai žemę į 16,084,400 dolerių. Vieni tiktai namai vertės \$27,229,608. Rankandai namuose verti \$2,491,425. Mokslo įrankiai — \$2,318,951 ir knygos — \$1,206,410. Brangiausias savo žeme vietos yra Detroit, New Orleans ir New York. Aukų pereiniais metais viena tokia įstaiga gavo į du milijonų, dvi po vieną milijoną; kitos mažiau, butent \$300,000, \$250,000 ir t. t. Smulkiomis aukomis gauta po \$30,000 ir mažiau.

ITALIJA. — Šiomis dienomis šv. Tėvas priėmė Meksikos vyskupų pasiuntinius, kurių tarpe buvo Durango arkivyskupas Jose Maria Gonzalez, Leono vyskupas Emeterio Valverde Tellez ir Tehuantepee vyskupas Januarius Mendez y Del Rio. Tai buvo graudus šv. Tėvo ir vyskupų pasitikimas. Verkė vyskupai, klausydami šv. Tėvo žodžių, žadinančių prie pašventimo ir ištvėmės. Šv. Tėvas padovanojo vyskupams puikią monstraciją, kurią jam paukojo prancuzai, minėdami savo tautiečių kankinių beatifikaciją arba išpažinimą palaiminiais. Toji monstracija turės pirmą kartą būti vartojama Meksikos sostinės katedroje, giedant "Te Deum", kuomet tenykščiams gyventojams bus grąžinta laisvė.

Tą pačią dieną šv. Tėvas priėmė keleta šimtų naujai išpažintų palaimintųjų kankinių giminių, atvykusių iš Prancuzijos į Romą beatifikacijos iškilmėms. Savo prakalboje į svečius šv. Tėvas nuoširdžiai priminė padėtų Meksikoje, sakydamas: "Liudnos žinios pasiekė mane ši rytą iš Meksikos. Jauni katalikų kunigai mirė tenai už tikėjimą; daugelis vyskupų tenai nuskriausta ir sumesta į kalėjimus. Nežiurint į tai Meksikos žmonės man praneša, kad jie yra Katalikų Bažnyčiai ištikimi ir tai daugiau negu kuomet pirmiau. Malonu matyti, kad tie, kuriems duotas įsakymas ginti savo tikėjimą, jį gina kuo narsiausia. Visgi nesmaugu toki įsakymai duoti". Ne veltui Katalikų Bažnyčia yra vadinama Kovojuojanti Bažnyčia.

— Romoje yra senas nuo stambeldijos laikų užsilikęs amfiteatras, kolizejum vadinamas. Pirmuose krikščionijos amžiuose čia krikščionys budavo žiauriai kankinami: pririšami prie kryžių, užpilami derva ir sudeginami; atiduodami laukiniams žvėrims sudraskyti ir t. t. Per paskutinius kelius desėtkus metų toji šventovė, kame kiekviena dulkelė aplaistyta šventųjų kankinių krauju, buvo paniekinta — nekatalikiškoji valdžia buvo pavertusi tą kolizejų paprasta miesto įdomybe. Dabar, kuomet katalikai pradeda imti viršų, valdžia atidavė tą vietą katalikams. Toji perdavimo diena buvo pažymėta nepaprastomis iškilmėmis. Suruošta didelė puiki eisena-procesija. Žymus vyrai nešė didelį iš medžio padarytą kryžių, kuriam buvo daugelis dalių paimtų iš alyvų medžio, pargabentų iš Alyvų daržo Jeruzalės miesto. Kryžius buvo pašvestas šv. Kryžiaus bazilikoje ir pastatytas kolizejaus viduryje akmenyje, kuris pargabentas iš Jeruzalės nuo Kalvarijos kalno. Iškilmių metu ne tiktai pati procesija buvo labai skaitlinga, bet ir kolizejume buta tukstantinės minios žmonių. Kryžius pastatytas labai iškilmingai; atgiedota linksmybės giesmė "Te Deum". Tokias iškilmes garbingoji Roma buvo seniai regėjusi.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ateivis ima Šuvienytose Valstybėse pilietybės popieras, prisiegdamas jai ištikimybę. Paskui sugrįžta savo tėvynėn, išsižadėdamas savo padarytos prisiegos, ją sulaužo ir apsigyvena savo senoje tėvynėje? Ar yra jam už prisiegos sulaužymą nuodėmė?

A. B., Cicero, III.

ATSAKYMAS. — Kad suprasti pilietybės priesaiką, reikia žinoti ką žmogus pasižada, prisieгодamas. Jisai pasižada buti valstybės įstatymams ištikimas, nelaužytų jos konstitucijos, išleistų įvairių įsakymų, neardyti šalies tvarkos, jeigu jinai sutinka su vietinių gyventojų reikalavimais. Kuomet žmogus tai visa užlaiko, jisai pilnai saugoja savo sudėtą priesaiką. Grįždamas į savo seną tėvynę, jisai jokiū būdu nelaužo savo priesaikos, nes jo sugrįžimas nėra joks kriminalis ar politinis prasikaltimas prieš kokios nors šalies įstatymus. Tasai jo žingsnis nepadaro skriaudos nė šalies įstatymams, nė jos gyventojams. Pilietybė, tiesą pasakius, yra ne valstybės, bet paties žmogaus privilegija. Valstybė turi ginti savo pilietį kokioje jisai šalyje neatsidurtų. Kuomet žmogus išsižada pilietybės, jisai paliuosuoja valstybę nuo minėtos pareigos, tuomai jai teikdamas ne pasunkinimo, bet palengvinimo. Todėl kaip mes į tą klausimą nežiūrėsime pilietybės išsižadėjimas nėra ir negali buti joks prasikaltimas ir tuo pačiu jokia nuodėmė.

KLAUSIMAS. — Išganytojas, gyvendamas ant žemės, nieko Apaštalams nepatarė, kad ko nors nereikštų. Eidamas į

Alyvų daržą, Jisai patarė savo mokiniams “jausti ir melstis”. Ką tai reiškia?

J. G., Waterbury, Conn.

ATSAKYMAS. — Taip, Išganytojas nieko nekalbėjo beprasmiai. Kuomet Jisai aiškiai pažymėjo ir priežastį, sakydamas, “kad neipultumėte į pagundą”. Jie patarimo nepaklausė. Nebudėjo ir nesimeldė ir todėl užnūgo. Kuomet juos surado Judas su savo gauja, jie iš miegų išbudę, paimti baimės, paliko savo Mokytoją, išbėgiodami į visas puses, nors einant į Alyvų daržą, Apaštalai prisiegojo, ypatingai Petras, kad “nors ir mirti reiktų, jie niekadės Išganytojo neapleis”. Tasai patarimas, kurį Išganytojas savo mokiniams suteikė, yra visiems geras. Mes visi turime budėti ir melstis, kad užėjus įvairioms pagundoms, butume prisiruošę su jomis kovoti.

KLAUSIMAS. — Bažnyčioje kunigas, užduodamas už vėles skaistykloje kenčiančias poterius, prašo, kad žmonės pasimelstų, bet paprastai po pamokslu visi žmonės eina laukan iš bažnyčios. Ar jiems už tai yra nuodėmė?

ATSAKYMAS. — Kunigas prašo, kad žmonės pasimelstų. Prašymo nepildymas nėra nuodėmė. Tiktai dieviškojo įsakymo laužymas tegali sudaryti nuodėmę. Viešosios Bažnyčios pamaldos suima intencijas tų žmonių, kurie duoda ant poterių. Todėl, kad ir niekas iš žmonių prašomų poterių nekalbėtų, davėjo intencija ir auką yra atlyginama bažnytinėmis pamaldomis.

MUSŲ DARBAI

Nauji Remėjų Skyriai.

Lietuvių Bernaičių Kolegijos klausimas nuolatos keliamas visuomenėje. Lietuviai katalikai supranta josios svarbą todėl ir remia kiekvienas savo visomis išgalėmis. Kur tiktai pasitaiko tasai klausimas pakelti viešai kolonijoje, tuojau atsiranda rėmėjų ir kuriamas naujas skyrius tam dideliam darbui tęsti.

Kiek randama užuojautos visuomenėje galima spręsti, kad ir iš paskutinių dienų veikimo. Kun. V. Draugelis kalbėjo Town of Lake kolonijoje. Susikūrė remėjų skyrius iš 18 žmonių. Nors neskaityta, visgi graži pradžia, naujoje dirvoje. Tas pats kun. V. Draugelis laikė misijas Omaha, Nebraska, Kansas City, Kansas ir Rockford, Ill. Kiekvienoje vietoje, pakalbėjęs apie kolegijos reikalus, rado pas žmones pritarimo ir sukūrė po skyrių: Gerb. kun. Mikulskis, Omaha parapijos klebonas, ne tiktai žodžiu, bet ir gausia auka pareiškė savo palankumą šiam darbui. Jisai paaukojo \$50.00.

Kansas City lietuviai, davus pradžia vietiniam klebonui gerb. kun. Vaitoniui, irgi sukūrė skyrių. Suvirš dešimtis asmenų prisirašė. Kaikurie užsimokėjo savo metinę mokestį net už du metus. Labai gausiai pasirodė. Rockford, Ill. lietuviai. Tiesa, ne taip savo skaičiumi, kaip savo gausumu. Čia atsirado net trys amžinieji nariai. Po \$50.00 sumokėjo p. Rozalija Laurinaitienė ir p. Liudvika Milašienė. Ponai Jusevičiai įnešė pirmą mokesties dalį \$10.00, pasižadėdami į trumpą laiką sumokėti likusius pinigus, kad užimtų amžinųjų narių vietą remėjų tarpe. Jau nuo pirmiau amžiniais nariais buvo pp. Čepuliai. Daug nuoširdumo pareiškė patsai vietinis klebonas gerb. kun. Vilimavičius, kuris pasiliko to vietinio jau 24-tojo skyriaus pirmininku. Skyrius dabar turi apie 30 narių.

Tomis pačiomis dienomis kun. J. Navickas

laikė rekolekijas Racine, Wisconsin. Prie progos, patariant vietiniam klebonui gerb. kun. Balinskui, jisai po pamaldų paaiškino žmoniems lietuvių bernaičių kolegijos reikalą. Pasišaukus pamaldoms daugelis žmonių susirinko į salę, kame po trumpų pasikalbėjimų susikūrė naujas skyrius, iš eilės 27-tas. Kun. klebonas jau nuo seniai buvo remėjas. Naujų prisirašė 17. Išrinkta valdyba. Tarp metinių narių atsirado vienas amžinas narys, kuris prašė jo vardo viešai neskelbti. "Tenežino kairė ką daro dešinė". Vietinės vaikinų draugijos pirmininkas p. J. Kaupys, kuris yra kartu ir skyriaus raštininku, pasižadėjo remėjams padaryti siurprizą. Tai bus vaikinų draugijos pasirodymas kaip jie vertina lietuvių amerikiečių mokslo reikalą.

Darbštus, pasišventęs idejai, kun. Saurusaitis, kur nenuvyksta, visur kelia kolegijos rėmimo reikalą. Jisai darbuojasi Naujoje Anglijoje savo senoje ilgų metų darbuotės dirvoje. Jisai sukūrė skyrius Waterbury ir New Haven, Conn. Ir tai ne maži skyriai, keliomis dešimtimis narių skaitantieji. Viena sena waterburietė p. Skamarakytė paaukojo net \$100.00 pasilikdama garbės narę. Vietiniai klebonai gerb. kun. Valantiejus ir gerb. kun. Karkauskas yra nuoširdus kolegijos reikalų remėjai. Gerb. kun. Valantiejus yra daug paaukojęs kolegijos reikalams; senas kelis kartus garbės narys.

Kun. Saurusaitis, viešėdamas didžiamjame New Yorko mieste, neužmiršo kolegijos reikalų. Čia jam pasisekė rasti apie dešimtis remėjų. Kadangi čia jau nuo seniai randasi daugelis remėjų, net garbės narių, tai reiktų suverti skyrius. Tuomi be abejo pasirūpins lietuvių švietimo reikalų prietelius vietinis klebonas gerb. kun. Šeštokas, kuris ir taip jau savo širdį yra atidavęs lietuvių bernaičių kolegijos reikalams.

N.

Lietuvos Žinios

— Panevėžio ruože pastebėta daugybė vagonų su lenkų anglimis? Kalbama, kad valdžia per trečią valstybę veda derybas su lenkais, dėl mūsų geležinkelių atidarymo lenkams. Ką sakoma buvęs lenkų inžinierius. Ką tai reiškia?

— Lietuvos profesinė sąjunga sumanė pasiųsti į Rusiją delegatus: matyt pildosi min. pirm. Šlezevičiaus pareiškimas, kad sudarius Lietuvai sutartį su Rusija, padidės ir "kultūrinis bendravimas" su bolševikais.

Naujas Komitetas. Mariampolės Kun. Ma-

čia nukirpk.

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRUI.

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Prašau priimti mano vienos dienos uždarbį \$..... dol. — auką Marijonų Kolegijos naudai ir be to įrašyti mane į Kolegijos:

☐	☐	☐	☐	☐	Viso siunčiu \$ ..... dol. 1926 m. .... m. .... d.
FUNDA- TORIUS moka \$500.00	GARBĖS NARYS moka \$100.00	AMŽINAS NARYS moka \$50.00	METINIS REMĖJAS moka \$3.00	VIENKAR- TINIS REM. moka nemažiau \$1.00	

Mano adresas, Vardas ir Pavardė .....

Gatvė, miestas, valstija .....

Taipgi prašau suteikti man žinių:

- Kokias dvasines privilegijas gauna Marijonų Kolegijos Remėjai.
- Koku būdu padaryti testamentinį palikimą Mar. Kolegijos naudai.
- Kokiomis sąlygomis Marijonų Kongregacija priima Kolegijos naudai įdėlius-depozitus.
- Kaip galima tapti kunigu-vienuočiu, arba misijonieriumi.
- Ko reikalaujama iš norinčių įstoti į pasaulinius brolius Vienuolynan pa^e Marijonus.

Pastaba. Norintieji gauti atsakymą, ties klausimu stato (x) iškerpa lapelį ir atsiunčia Remėjų Centrai, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

rijonų gimnazijoje tėvų susirinkimas spalį 10 d. išrinko 1926-7 metams naują Tėvų Komitetą. Išrinkti: pp. V. Katilius, Senkaitis, Sirutis, Marčiukaitienė, Miliūnas ir kun. Mažonas.

Naujojo Tėvų Komiteto pirmasis posėdis sušauktas sekmadienį 17 spalį, 1 val. po pietų Marijonų gimnazijoje.

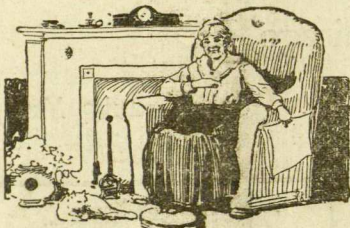
— Spalį 3 ir 4 d. Šiaulių gimnazija šventė savo gyvavimo 75 metų sukaktuves. Iškil-

mėse dalyvavo daug žymių asmenų, baigusią šią gimnaziją. Jų tarpe daugiau žydų, rusų, lenkų, negu lietuvių, nes rusų laikais gimnazija buvo vedama ne Lietuvos naudai, bet jos ištautinimo tikslams.

Šventės gerą įspūdį pagadino šviet. ministr. prof. Čepinskis, kuris pareiškė, kad "katalikybei ir tautybei mokykloje ne vieta".

"Šaltinis."

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

"Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojoimo Kontraktorius

DĄŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"D R A U G A"

"Draugo" kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

"D R A U G A S"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.